

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/168**af 10. februar 2021****om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på afdækning mod ugunstige valutakursbevægelser omfattende valutaer, der ikke er umiddelbart konvertible til en basisvaluta, eller omfattende valutaer, der er undergivet valutakontrol, indgår selskaber i Unionen i valutaderivater, såsom terminsforretninger og swaps, uden levering. Manglen på valutaspotbenchmarks til beregning af betaling fra valutaderivater vil få negative konsekvenser for selskaber i Unionen, der eksporterer til nye vækstmarkeder eller besidder aktiver eller passiver i disse markeder og derved eksponeres mod udsving i de nye vækstmarketers valutaer. Efter udløbet af den periode, der udløber den 31. december 2021 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ⁽⁴⁾ (»overgangsperioden«), vil det ikke længere være muligt at bruge valutaspotbenchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland og ikke er en centralbank.
- (2) For at gøre det muligt for selskaber i Unionen at fortsætte deres forretningsaktiviteter, mens valutarisiciene minimeres, bør visse valutaspotbenchmarks, som anvendes i finansielle instrumenter til beregning af kontraktmæssig Betaling, og som er udpeget af Kommissionen i henhold til visse kriterier, undtages fra anvendelsesområdet for forordning (EU) 2016/1011.
- (3) I betragtning af behovet for at foretage en grundig gennemgang af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2016/1011 og af dens bestemmelser vedrørende benchmarks leveret af administratorer, der er etableret i tredjelande, (»benchmarks fra tredjelande«) bør den nuværende overgangsperiode for benchmarks fra tredjelande forlænges. Kommissionen bør have beføjelse til yderligere at forlænge overgangsperioden ved hjælp af en delegeret retsakt med højst to år, hvis den vurdering, som gennemgangen beror på, viser, at det forventede udløb af overgangsperioden vil være skadeligt for den fortsatte anvendelse af benchmarks fra tredjelande i Unionen eller vil udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet.

⁽¹⁾ EUT C 366 af 30.10.2020, s. 4.⁽²⁾ EUT C 10 af 11.1.2021, s. 35.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 19.1.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.2.2021.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

- (4) En forlængelse af overgangsperioden for benchmarks fra tredjelande kan skabe et incitament for EU-benchmarkadministratorer til at flytte deres aktiviteter til et tredjeland for ikke at være omfattet af kravene i forordning (EU) 2016/1011. For at forhindre en sådan omgåelse bør administratorer, der flytter fra Unionen til et tredjeland i overgangsperioden, ikke få adgang til EU-markedet uden at overholde kravene i forordning (EU) 2016/1011.
- (5) Fra den 31. december 2020 efter udløbet af overgangsperioden fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽⁵⁾ kan rentebenchmarket London Interbank Offered Rate (LIBOR) ikke længere betragtes som et kritisk benchmark i henhold til forordning (EU) 2016/1011. Hertil kommer, at Det Forenede Kongeriges Financial Conduct Authority (FCA) i 2017 meddelte, at den ikke ville overtale eller tvinge panelbanker til at levere inputdata til LIBOR efter udgangen af 2021. Efterfølgende meddelelser fra FCA og LIBOR's administrator har gjort det klart, at LIBOR for de fleste af de løbetider og valutaers vedkommende, som det beregnes for, sandsynligvis afvikles senest ved udgangen af 2021 efterfulgt af LIBOR's øvrige løbetider og valutaer i 2023. LIBOR's ophør eller afvikling kan få negative konsekvenser, der væsentligt forstyrrer de finansielle markeders funktion i Unionen. Der er et stort antal kontrakter, der berører økonomiske operatører i Unionen, og som vedrører gæld, lån, tidsindsud, værdipapirer og derivater, der alle bruger LIBOR som reference, som forfalder efter den 31. december 2021, og som ikke indeholder tilstrækkelig robuste kontraktmæssige fallback-bestemmelser til at dække ophør eller afvikling af LIBOR som beregnet for den relevante valuta eller nogle af dens løbetider. Nogle af disse kontrakter og nogle finansielle instrumenter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁶⁾ kan ikke genforhandles med henblik på at indsatte en kontraktmæssig fallback-bestemmelse inden den 31. december 2021.
- (6) For at kunne sørge for en fortsat velordnet funktion af eksisterende kontrakter, der som reference bruger et udbredt benchmark, hvis ophør kunne få negative konsekvenser, der væsentligt forstyrrer af de finansielle markeders funktion i Unionen, og hvor sådanne kontrakter eller finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU ikke kan genforhandles til at omfatte en kontraktmæssig fallback-bestemmelse ved benchmarkets ophør, bør der fastsættes en ramme for ophøret eller den velordnede afvikling af sådanne benchmarks. Rammen bør omfatte en mekanisme til at overføre sådanne kontrakter eller finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU til en udpeget erstatning for et benchmark. En erstatning for et benchmark bør sikre undgåelse af kontraktmisligholdelse, som kunne forstyrre de finansielle markeders funktion i Unionen væsentligt.
- (7) Fraværet af en ramme på EU-plan til ophør eller velordnet afvikling af et benchmark vil sandsynligvis føre til divergerende reguleringsmæssige løsninger i medlemsstaterne, hvilket ville føre til, at interessenter i Unionen udsættes for risici i form af retlig usikkerhed og kontraktforstyrrelser. Sammen med af omfanget af eksponering mod sådanne benchmarks for eksisterende kontrakter og finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU kan den øgede risiko for kontraktmisligholdelse og retssager forstyrre de finansielle markeders funktion væsentligt. Under disse ekstraordinære omstændigheder og for at imødegå hermed forbundne systemiske risici er det nødvendigt at fastlægge en harmoniseret tilgang til at håndtere ophør eller afvikling af visse benchmarks af systemisk relevans for Unionen. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes kompetencer med hensyn til benchmarks i videre omfang end de beføjelser, der tillægges Kommissionen.
- (8) Efter forordning (EU) 2016/1011 skal tilsynsbelagte enheder, der ikke er benchmarkadministratorer, have fastsat beredskabsplaner, i tilfælde af at et benchmark ændres væsentligt eller ikke længere leveres. Disse beredskabsplaner bør om muligt udpege en eller flere potentielle erstatninger for benchmarks. Som erfaringerne med LIBOR har vist, er det vigtigt, at der udarbejdes beredskabsplaner for tilfælde, hvor et benchmark ændres væsentligt eller ophører med at blive leveret. De kompetente myndigheder bør overvåge, om denne forpligtelse overholdes, og det bør være muligt for dem at foretage stikprøvekontrol af overholdelsen. Derfor bør tilsynsbelagte enheder sørge for, at deres beredskabsplaner og eventuelle ajourføringer af dem er umiddelbart tilgængelige, således at de efter anmodning straks kan videresende dem til de kompetente myndigheder.

⁽⁵⁾ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

- (9) Andre kontrakter end finansielle kontrakter som defineret i forordning (EU) 2016/1011 eller finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordnings definition af finansielle instrumenter, men som også henviser til benchmarks, der er under ophør eller er ved at blive afviklet, kunne også forstyrre de finansielle markeders funktion i Unionen væsentligt. Mange enheder anvender sådanne benchmarks, men kan ikke betragtes som tilsynsbelagte enheder. Følgelig vil de kontraherende parter til sådanne kontrakter og indehaverne af sådanne finansielle instrumenter ikke have gavn af en erstatning for et benchmark. For at begrænse de potentielle virkninger for markedsintegriteten og den finansielle stabilitet mest muligt og sikre beskyttelse mod retsusikkerhed bør Kommissionens mandat til at udpege en erstatning for et benchmark finde anvendelse på enhver kontrakt og ethvert finansielt instrument som defineret i direktiv 2014/65/EU, der er underlagt en medlemsstats lovgivning. Desuden bør den udpegede erstatning for et benchmark finde anvendelse på kontrakter, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, men hvis kontraherende parter alle er etableret i Unionen, i tilfælde hvor kontrakten opfylder kravene i nærværende forordning, og hvor lovgivningen i det pågældende tredjeland ikke foreskriver en velordnet afvikling af et benchmark. Denne udvidelse af anvendelsesområdet bør ikke berøre de bestemmelser i forordning (EU) 2016/1011, som ikke ændres ved nærværende forordning.
- (10) Lovbestemt erstatning af et benchmark bør begrænses til kontrakter og til finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU, der ikke er blevet genforhandlet inden datoen for det pågældende benchmarks ophør. Når der anvendes masterkontrakter, finder den udpegede erstatning for et benchmark kun anvendelse på transaktioner, der er indgået inden den relevante dato for erstatningen, selv om senere transaktioner teknisk set kan være led i den samme kontrakt. Udpegelsen af erstatningen for et benchmark bør ikke påvirke kontrakter eller finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU, der allerede har en egnet kontraktmæssig fallback-bestemmelse, som imødegår permanent ophør af et benchmark.
- (11) Kommissionens vedtagelse af en gennemførelsesretsakt om udpegning af en erstatning for et benchmark bør ikke forhindre parterne i en kontrakt i at enes om at anvende en anden erstatning for det pågældende benchmark.
- (12) Benchmarks og deres kontraktmæssigt aftalte fallback-renter kan over tid afvige betydeligt og uventet, og de kan som følge heraf ikke længere repræsentere den samme underliggende økonomiske realitet eller føre til kommercielt uacceptable resultater. Sådanne tilfælde kan omfatte en betydelig udvidelse af spændet mellem benchmarket og den kontraktmæssigt aftalte fallback-rente over tid eller i situationer, hvor den kontraktmæssigt aftalte fallback-bestemmelse ændrer benchmarkets grundlag fra en variabel rente til en fast rente. Da dette problem kan opstå i en række medlemsstater, og da kontraherende parter fra forskellige medlemsstater ofte også vil blive berørt i sådanne tilfælde, bør det imødegås på en harmoniseret måde for at undgå retsusikkerhed, for mange retssager og som følge heraf mulige betydelige negative virkninger på det indre marked eller konsekvenser for den finansielle stabilitet i de enkelte medlemsstater eller i Unionen. Erstatningen for et benchmark, som er fastsat ved gennemførelsesretsakten, bør derfor under visse forudsætninger fungere som en erstatning, når relevante nationale myndigheder, f.eks. makroprudentielle myndigheder, systemiske risikoråd eller centralbanker, har fastslået, at den oprindeligt aftalte fallback-bestemmelse ikke længere afspejler den økonomiske realitet, som benchmarket under ophør havde til formål at måle, eller at en sådan bestemmelse kan udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet. De relevante nationale myndigheder bør foretage en vurdering, når de gøres opmærksom på den potentielle uegnethed af en fallback-bestemmelse, som er almindeligt anvendt af én eller flere potentielt interesserede parter. En sådan vurdering bør dog ikke foretages for hver enkelt kontrakt. De berørte relevante nationale myndigheder bør være forpligtet til at underrette Kommissionen og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om denne vurdering.
- (13) De kontraherende parter er ansvarlige for at analysere deres kontraktlige ordninger med henblik på at afgøre, hvilke situationer en kontraktmæssig fallback-bestemmelse skal omfatte. Hvis fortolkningen af en kontrakt eller af et finansielt instrument som defineret i direktiv 2014/65/EU viser, at parterne ikke havde til hensigt at dække permanent ophør af et valgt benchmark, bør den lovbestemte erstatning for et benchmark, der er udpeget i overensstemmelse med denne forordning, udgøre en sikker havn for håndtering af dette benchmarks permanente ophør.

- (14) I betragtning af at erstatningen af et benchmark kan kræve ændringer af kontrakter eller af finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU, der henviser til sådanne benchmarks, hvis disse ændringer er nødvendige for den praktiske anvendelse eller indførelse af en sådan erstatning for et benchmark, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte de tilsvarende væsentlige tilpasningsændringer i gennemførelsesretsakten.
- (15) For benchmarks, der af Kommissionen er udpeget som kritiske i en medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1011, og når ophør eller afvikling af et sådant benchmark kan føre til betydelige forstyrrelser af de finansielle markeders funktion i denne medlemsstat, bør den relevante kompetente myndighed træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå sådanne forstyrrelser i overensstemmelse med national ret.
- (16) Hvis en medlemsstat tiltræder euroområdet, og en efterfølgende mangel på inputdata til beregning af et nationalt benchmark kræver erstatning af dette benchmark, bør den pågældende medlemsstat kunne fastsætte en overgang fra det pågældende nationale benchmark til en erstatning for det. I så fald bør den pågældende medlemsstat tage hensyn til forbrugernes status som kontraherende parter og sikre, at de ikke påvirkes negativt i større omfang end nødvendigt af en sådan overgang.
- (17) For at udpege visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande som undtaget fra anvendelsesområdet fra forordning (EU) 2016/1011 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår undtagelse af valutaspotbenchmarks for ikke-konvertible valutaer, når sådanne valutaspotbenchmarks anvendes til at beregne betalingen af valutaderivatkontrakter uden levering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁷⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at udpege en erstatning for et benchmark, som skal erstatte alle henvisninger til dette benchmark i kontrakter eller i finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU, der ikke er blevet genforhandlet inden datoen for gennemførelsesretsaktens anvendelse. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁸⁾. Af hensyn til retssikkerheden skal Kommissionen kun udøve sådanne gennemførelsesbeføjelser efter nøjagtigt definerede udløsende begivenheder, der klart viser, at administration og offentliggørelse af det benchmark, der skal erstattes, ophører permanent.
- (19) Kommissionen bør kun udøve sine gennemførelsesbeføjelser i situationer, hvor den vurderer, at et benchmarks ophør eller afvikling kan få negative konsekvenser, der væsentligt forstyrrer de finansielle markeders eller realøkonomiens funktion i Unionen. Endvidere bør Kommissionen kun udøve sine gennemførelsesbeføjelser, når det står klart, at det pågældende benchmarks repræsentativitet ikke kan genoprettes, eller at benchmarket vil ophøre permanent.
- (20) Inden udøvelsen af gennemførelsesbeføjelserne til at udpege en erstatning for et benchmark bør Kommissionen gennemføre en offentlig høring og tage hensyn til anbefalingerne fra relevante interessenter og navnlig arbejdsgrupper i den private sektor, der arbejder i regi af offentlige myndigheder eller af centralbanken. Disse anbefalinger bør være baseret på omfattende offentlige høringer og ekspertviden om den mest egnede erstatningssats for det ophørende rentebenchmark. Kommissionen bør også tage hensyn til anbefalingerne fra andre relevante interessenter, herunder fra den kompetente myndighed for benchmarkadministratoren og fra ESMA.

⁽⁷⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (21) På tidspunktet for vedtagelsen af forordning (EU) 2016/1011 var det forventet, at tredjelande ved udgangen af 2021 ville oprette lignende reguleringsmæssige ordninger for finansielle benchmarks, og at tilsynsbelagte enheders anvendelse i Unionen af benchmarks fra tredjelande ville blive sikret ved afgørelser om ækvivalens vedtaget af Kommissionen eller ved anerkendelse eller godkendelse fra kompetente myndigheders side. Der er imidlertid kun gjort begrænset fremskridt i så henseende. Anvendelsesområdet for reguleringsordningen er særdeles forskelligartet for finansielle benchmarks i Unionen og i tredjelande. For at sikre et velfungerende marked og tilgængeligheden af benchmarks fra tredjelande til anvendelse i Unionen efter udløbet af overgangsperioden bør Kommissionen senest den 15. juni 2023 forelægge en rapport om gennemgangen af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2016/1011, som ændret ved nærværende forordning, navnlig hvad angår dets indvirkning på anvendelsen af benchmarks fra tredjelande i Unionen. I rapporten bør Kommissionen navnlig analysere konsekvenserne af en sådan forordnings vidtrækkende anvendelsesområde for EU-administratorer og -benchmarkbrugere, også med hensyn til den fortsatte anvendelse af benchmarks fra tredjelande. Navnlig bør Kommissionen vurdere, om der er behov for yderligere at ændre forordning (EU) 2016/1011 for at begrænse dens anvendelsesområde alene til administratorer af visse typer af benchmarks eller til administratorer, hvis benchmarks er udbredt i Unionen.
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ^(*) er for nylig blevet ændret med henblik på at give markedsdeltagerne klarhed om, at kontrakter, der er indgået eller nyordnet inden starten på anvendelsen af clearing- eller marginkravene for over-the-counter (OTC) derivatkontrakter, der henviser til et benchmark (»tilbageværende kontrakter«), ikke vil være omfattet af disse krav, hvis disse kontrakter ændres for så vidt angår det benchmark, de henviser til, og disse ændringer udelukkende har til formål at gennemføre eller forberede gennemførelsen af en erstatning for et benchmark eller indføre fallback-bestemmelser under overgangen til et nyt benchmark som led i en benchmarkreform. Benchmarkreformer er resultatet af internationalt koordinerede arbejdsstrømme og initiativer, der tager sigte på at reformere benchmarks for at overholde de internationale principper for finansielle benchmarks, som er offentliggjort af Den Internationale Børstilsynsorganisation. I henhold til forordning (EU) 2016/1011 skal tilsynsbelagte enheder udarbejde og ajourføre robuste skriftlige planer med de foranstaltninger, de agter at træffe, hvis et benchmark ændres væsentligt eller ikke længere leveres, og sørge for, at disse planer afspejles i deres kontraktforhold med klienter. For at gøre det lettere for markedsdeltagerne at overholde disse forpligtelser og støtte markedsdeltagerens indsats for at øge robustheden af OTC-derivatkontrakter, der henviser til benchmarks, som potentielt er genstand for reformer, bør forordning (EU) nr. 648/2012 ændres yderligere for at præcisere, at tilbageværende kontrakter ikke vil være omfattet af clearing- eller marginkrav, hvis disse kontrakter ændres med det ene formål at erstatte det benchmark, de henviser til, på baggrund af en benchmarkreform.

Denne undtagelse finder derfor kun anvendelse på kontraktlige ændringer, der er nødvendige for at gennemføre eller forberede gennemførelsen af en erstatning for et benchmark som følge af en benchmarkreform eller er nødvendige for at indføre fallback-bestemmelser i forbindelse med et benchmark for at øge robustheden af de relevante kontrakter. Disse ændringer bør tjene til at skabe klarhed for markedsdeltagerne og bør ikke berøre anvendelsesområdet for clearings- og marginforpligtelserne i forbindelse med ændringer af OTC-derivatkontrakter til andre formål eller i forbindelse med erstatninger eller nyordninger såsom ændringer af modparter.

- (23) Forordning (EU) 2016/1011 og (EU) nr. 648/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (24) Da LIBOR ikke længere vil være et kritisk benchmark som defineret i forordning (EU) 2016/1011 pr. 1. januar 2021, bør nærværende forordning træde i kraft hurtigst muligt på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2016/1011

I forordning (EU) 2016/1011 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»i) et valutaspotbenchmark, som Kommissionen har udpeget i overensstemmelse med artikel 18a, stk. 1.«

2) Artikel 3, stk. 1, ændres således:

a) Følgende nummer indsættes:

»22a) »valutaspotbenchmark«: et benchmark, som afspejler prisen, udtrykt i en valuta, på en anden valuta eller en kurv af andre valutaer til levering på den tidligst mulige valørdato«.

b) Nr. 24), litra a), nr. i), affattes således:

»i) en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU, eller en markedsplads i et tredjeland, for hvilket Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesafgørelse om, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i det pågældende land anses for at have ækvivalent virkning i henhold til artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 (*) eller artikel 25, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU, eller et reguleret marked, der anses for at være ækvivalent i henhold til artikel 2a i forordning (EU) nr. 648/2012, men i hvert tilfælde kun for så vidt angår transaktionsdata vedrørende finansielle instrumenter

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).«

3) I afsnit III affattes overskriften på kapitel 2 således:

»Rentebenchmarks og valutaspotbenchmarks«.

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Valutaspotbenchmarks

1. Kommissionen kan udpege et valutaspotbenchmark, som administreres af administratorer uden for Unionen, hvis begge følgende kriterier er opfyldt:

- a) valutaspotbenchmarket henviser til en valutaspotkurs for en tredjelandsvaluta, der ikke er frit konvertibel, og
- b) valutaspotbenchmarket anvendes ofte, systematisk og regelmæssigt til at afdække mod ugunstige valutakursbevægelser.

2. Senest den 31. december 2022 foretager Kommissionen en offentlig høring for at identificere de valutaspotbenchmarks, der opfylder kriterierne i stk. 1.

3. Senest den 15. juni 2023 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at oprette en liste over valutaspotbenchmarks, der opfylder kriterierne i nærværende artikels stk. 1. Kommissionen ajourfører denne liste i nødvendigt omfang.»

5) I afsnit III indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL 4a

Lovbestemt erstatning af et benchmark

Artikel 23a

Anvendelsesområde for lovbestemt erstatning af et benchmark

Dette kapitel finder anvendelse på:

- a) alle kontrakter eller finansielle instrumenter som defineret i direktiv 2014/65/EU, som henviser til et benchmark og er underlagt lovgivningen i en af medlemsstaterne, og
- b) alle kontrakter, hvis parter alle er etableret i Unionen, som henviser til et benchmark og er underlagt lovgivningen i et tredjeland, og hvor denne lovgivning ikke indeholder bestemmelser om en velordnet afvikling af et benchmark.

Artikel 23b

Erstatning af et benchmark i medfør af EU-retten

1. Denne artikel finder anvendelse på:

- a) benchmarks, der er udpeget som kritiske ved en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 20, stk. 1, litra a) eller c)
- b) benchmarks baseret på inputdatabidrag, hvis deres ophør eller afvikling vil forstyrre de finansielle markeders funktion i Unionen væsentligt, og
- c) benchmarks fra tredjelande, hvis deres ophør eller afvikling vil forstyrre finansielle markeders funktion i Unionen væsentligt eller udgøre en systemisk risiko for det finansielle system i Unionen.

2. Kommissionen kan udpege en eller flere erstatninger for et benchmark, forudsat at en af følgende begivenheder er indtruffet:

- a) den kompetente myndighed for administratoren af det pågældende benchmark har udstedt en offentlig erklæring eller har offentliggjort oplysninger, hvoraf det fremgår, at det pågældende benchmark ikke længere afspejler den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet; i tilfælde af et benchmark udpeget som kritisk ved en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 20, stk. 1, litra a) eller c), oplyser den kompetente myndighed kun dette, hvis benchmarket, efter at de beføjelser, der er fastsat i artikel 23, er blevet udøvet, stadig ikke afspejler den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet
- b) administratoren af det pågældende benchmark eller en person, der handler på vegne af denne, har udstedt en offentlig erklæring eller har offentliggjort oplysninger, eller en sådan offentlig erklæring er blevet udstedt eller sådanne oplysninger er blevet offentliggjort, hvoraf det fremgår, at den pågældende administrator vil påbegynde en velordnet afvikling af det pågældende benchmark eller vil ophøre med at levere det pågældende benchmark eller visse løbetider eller visse valutaer, på grundlag af hvilke det pågældende benchmark beregnes, permanent eller på ubestemt tid, forudsat at der på tidspunktet for udstedelsen af erklæringen eller offentliggørelsen af oplysningerne ikke er en efterfølgende administrator, der fortsat vil levere det pågældende benchmark
- c) den kompetente myndighed for administratoren af det pågældende benchmark eller en enhed med insolvens- eller afviklingsmyndighed over en sådan administrator har udstedt en offentlig erklæring eller har offentliggjort oplysninger, hvoraf det fremgår, at den pågældende administrator vil påbegynde en velordnet afvikling af det pågældende benchmark eller ophøre med at levere det pågældende benchmark eller visse løbetider eller visse valutaer, på grundlag af hvilke det pågældende benchmark beregnes, permanent eller på ubestemt tid, forudsat at der på tidspunktet for udstedelsen af erklæringen eller offentliggørelsen af oplysningerne ikke er en efterfølgende administrator, der fortsat vil levere det pågældende benchmark, eller

d) den kompetente myndighed for administratoren af det pågældende benchmark tilbagetrækker eller suspenderer godkendelsen i henhold til artikel 35 eller anerkendelsen i henhold til artikel 32, stk. 8, eller kræver ophør af valideringen i henhold til artikel 33, stk. 6, forudsat at der på tidspunktet for tilbagetrækningen eller suspensionen eller for valideringens ophør ikke er nogen efterfølgende administrator, der fortsat vil levere det pågældende benchmark, og at administratoren vil påbegynde en velordnet afvikling af eller ophøre med at levere det pågældende benchmark eller visse løbetider eller visse valutaer, på grundlag af hvilke det pågældende benchmark beregnes, permanent eller på ubestemt tid.

3. Med henblik på denne artikels stk. 2 erstatter erstatningen for et benchmark alle henvisninger til det pågældende benchmark i kontrakter og finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 23a, hvis disse kontrakter og finansielle instrumenter ikke indeholder:

a) nogen fallback-bestemmelse eller

b) egnede fallback-bestemmelser.

4. Med henblik på stk. 3, litra b), anses en fallback-bestemmelse for uegnet, hvis:

a) den ikke foreskriver permanent erstatning af benchmarket under ophør, eller

b) anvendelsen heraf kræver samtykke fra tredjeparter, som er blevet nægtet, eller

c) den foreskriver erstatning af et benchmark, som ikke længere afspejler eller betydeligt afviger fra den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet, som det benchmark, der ophører, har til formål at måle, og anvendelsen heraf kan have negative konsekvenser for den finansielle stabilitet.

5. Erstatningen for et benchmark, der er aftalt som en kontraktmæssig fallback-rente, afspejler ikke længere eller afviger væsentligt fra det underliggende marked eller den økonomiske realitet, som det ophørende benchmark har til formål at måle, og kan have negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, hvis:

a) dette er fastslået af den relevante nationale myndighed på grundlag af en horisontal vurdering af en bestemt type kontraktmæssig ordning, der er blevet gennemført efter en begrundet anmodning fra mindst én interesseret part, og efter at have hørt de relevante interessenter

b) en af kontraktens eller det finansielle instruments parter efter vurderingen i henhold til litra a) har gjort indsigelse mod den kontraktmæssigt aftalte fallback-bestemmelse senest tre måneder før benchmarkets ophør, og

c) kontraktens eller det finansielle instruments parter efter en indsigelse i henhold til litra b) ikke er nået til enighed om en alternativ erstatning for benchmarket senest én arbejdsdag før det pågældende benchmarks ophør.

6. Med henblik på stk. 4, litra c), underretter den relevante nationale myndighed uden unødigt forsinkelse Kommissionen og ESMA om sin vurdering omhandlet i stk. 5, litra a). Hvis vurderingen kan berøre enheder i mere end én medlemsstat, skal de relevante myndigheder i alle disse medlemsstater foretage vurderingen i fællesskab.

7. Medlemsstaterne udpeger en relevant myndighed, som er i stand til at foretage vurderingen omhandlet i stk. 5, litra a). Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA om udpegelsen af de relevante myndigheder senest den 14. august 2021.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om udpegelse af én eller flere erstatninger for et benchmark i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 2, når en hvilken som helst af begivenhederne omhandlet i nærværende artikels stk. 2 er indtruffet.

9. En gennemførelsesretsakt som omhandlet i stk. 8 skal omfatte følgende:

a) erstatningen eller erstatningerne for et benchmark

b) den spreadjustering, herunder metoden til fastsættelse af en sådan spreadjustering, som skal anvendes på erstatningen for et benchmark, der snart ophører, på datoen for erstatningen for hver enkelt løbetid for at tage højde for virkningerne af overgangen eller ændringen fra det benchmark, der skal afvikles, til erstatning herfor

c) de relevante væsentlige tilpasningsændringer, som er knyttet til og med rimelighed kan betragtes som nødvendige for brugen eller anvendelsen af en erstatning for et benchmark, og

d) den dato, fra hvilken erstatningen eller erstatningerne for et benchmark finder anvendelse.

10. Ved vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i stk. 8 tager Kommissionen hensyn til foreliggende anbefalinger vedrørende erstatningen for et benchmark, de dertil svarende tilpasningsændringer og spreadjusteringen fra den centralbank, der er ansvarlig for det valutaområde, hvor det relevante benchmark afvikles, eller fra den arbejdsgruppe om alternative referencesatser, der opererer i offentlige myndigheders eller i centralbankens regi. Inden vedtagelsen af gennemførelsesretsakten gennemfører Kommissionen en offentlig høring og tager hensyn til anbefalingerne fra andre relevante interessenter, herunder fra den kompetente myndighed for benchmarkadministratoren og fra ESMA.

11. Uanset nærværende artikels stk. 5, litra c), finder den erstatning for et benchmark, der er udpeget af Kommissionen i henhold til nærværende artikels stk. 2, ikke anvendelse, hvis alle parter eller det krævede flertal af parter i en kontrakt eller et finansielt instrument som omhandlet i artikel 23a er blevet enige om at anvende en anden erstatning for et benchmark før eller efter datoen for anvendelsen af gennemførelsesretsakten omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

Artikel 23c

Erstatning af et benchmark i medfør af national ret

1. Den nationale kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor flertallet af stillere er etableret, kan udpege én eller flere erstatning(er) for et benchmark omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), forudsat at én eller flere af følgende begivenheder er indtruffet:

- a) den kompetente myndighed for administratoren af det pågældende benchmark har udstedt en offentlig erklæring eller har offentliggjort oplysninger, hvoraf det fremgår, at det pågældende benchmark ikke længere afspejler den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet; den kompetente myndighed oplyser kun dette, hvis benchmarket, efter at de beføjelser, der er fastsat i artikel 23, er blevet udøvet, stadig ikke afspejler den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet
- b) administratoren af det pågældende benchmark eller en person, der handler på vegne af denne, har udstedt en offentlig erklæring eller har offentliggjort oplysninger, eller en sådan offentlig erklæring er blevet udstedt eller sådanne oplysninger er blevet offentliggjort, hvoraf det fremgår, at den pågældende administrator vil påbegynde en velordnet afvikling af det pågældende benchmark eller vil ophøre med at levere det pågældende benchmark eller visse løbetider for det pågældende benchmark eller visse valutaer, på grundlag af hvilke det pågældende benchmark beregnes, permanent eller på ubestemt tid, forudsat at der på tidspunktet for udstedelsen af erklæringen eller offentliggørelsen af oplysningerne ikke er en efterfølgende administrator, der fortsat vil levere det pågældende benchmark
- c) den kompetente myndighed for administratoren af det pågældende benchmark eller en enhed med insolvens- eller afviklingsmyndighed over en sådan administrator har udstedt en offentlig erklæring eller har offentliggjort oplysninger, hvoraf det fremgår, at den pågældende administrator vil påbegynde en velordnet afvikling af eller ophøre med at levere det pågældende benchmark eller visse løbetider eller visse valutaer, på grundlag af hvilke det pågældende benchmark beregnes, permanent eller på ubestemt tid, forudsat at der på tidspunktet for udstedelsen af erklæringen eller offentliggørelsen af oplysningerne ikke er en efterfølgende administrator, der fortsat vil levere det pågældende benchmark, eller
- d) den kompetente myndighed for administratoren af det pågældende benchmark tilbagetrækker godkendelsen i overensstemmelse med artikel 35, forudsat at der på tidspunktet for tilbagetrækningen eller suspensionen ikke er nogen efterfølgende administrator, der fortsat vil levere det pågældende benchmark, og at dets administrator vil påbegynde en velordnet afvikling af eller ophøre med at levere det pågældende benchmark eller visse løbetider eller visse valutaer, på grundlag af hvilke det pågældende benchmark beregnes, permanent eller på ubestemt tid.

2. Hvis en medlemsstat udpeger én eller flere erstatninger for et benchmark i henhold til stk. 1, underretter den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat straks Kommissionen og ESMA herom.

3. Erstatningen for et benchmark erstatter alle henvisninger til det pågældende benchmark i kontrakter og finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 23a, når begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse kontrakter eller finansielle instrumenter bruger det benchmark, der ophører, som reference på datoen for anvendelse af den nationale ret, der udpeger erstatningen for et benchmark, og

- b) disse kontrakter eller finansielle instrumenter indeholder ikke nogen fallback-bestemmelse eller indeholder en fallback-bestemmelse, der ikke foreskriver permanent erstatning af benchmarket under ophør.

4. Den erstatning for et benchmark, der er udpeget af en kompetent myndighed i henhold til denne artikels stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis alle parter eller det krævede flertal af parterne i en kontrakt eller et finansielt instrument som omhandlet i artikel 23a er blevet enige om at anvende en anden erstatning for et benchmark før eller efter datoen for anvendelsen af den relevante bestemmelse i national ret.»

- 6) Artikel 28, stk. 2, affattes således:

»2. Tilsynsbelagte enheder, der ikke er administratorer som omhandlet i stk. 1, og som benytter et benchmark, udarbejder og vedligeholder robuste skriftlige planer, der beskriver de foranstaltninger, de træffer, hvis et benchmark ændres væsentligt eller ikke længere leveres. Såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, skal sådanne planer udpege et eller flere alternative benchmarks, der kan bruges som reference i stedet for benchmarks, der ikke længere vil blive leveret, og angive grundene til, hvorfor sådanne benchmarks udgør egnede alternativer. De tilsynsbelagte enheder fremlægger efter anmodning og uden unødigt forsinkelse disse planer og eventuelle ajourføringer for den relevante kompetente myndighed og sørger for, at de afspejles i deres kontraktforhold med klienter.«

- 7) I artikel 29 tilføjes følgende stykke:

»1a. En tilsynsbelagt enhed kan også anvende erstatningen for et benchmark, der er udpeget i overensstemmelse artikel 23b eller 23c.«

- 8) Artikel 49 ændres således:

- a) Følgende stykke indsættes:

»2b. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 18a, stk. 3, og artikel 54, stk. 7, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 13. februar 2021.«

- b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Den i artikel 18a, stk. 3, og artikel 54, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

- c) Følgende stykke tilføjes:

»6a. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 18a, stk. 3, eller artikel 54, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

- 9) Artikel 51, stk. 5, affattes således:

»5. Medmindre Kommissionen har vedtaget en afgørelse om ækvivalens som omhandlet i artikel 30, stk. 2 eller 3, en administrator er blevet anerkendt i henhold til artikel 32, eller et benchmark er blevet godkendt i henhold til artikel 33, er tilsynsbelagte enheders anvendelse i Unionen af et benchmark i et tredjeland kun tilladt for finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og målinger af en investeringsfonds økonomiske præstationer, der allerede anvender dette benchmark som reference, eller som tilføjer en henvisning til dette benchmark inden den 31. december 2023.

Første afsnit finder ikke anvendelse på benchmarks leveret af administratorer, der flytter fra Unionen til et tredjeland i overgangsperioden. Den kompetente myndighed underretter ESMA herom i overensstemmelse med artikel 35. ESMA udarbejder en liste over benchmarks fra tredjelande, for hvilke første afsnit ikke finder anvendelse.«

10) Artikel 54, stk. 6, erstattes af følgende:

»6. Senest den 15. juni 2023 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings anvendelsesområde, navnlig med hensyn til tilsynsbelagte enheders fortsatte anvendelse af benchmarks fra tredjelande, og om potentielle mangler ved den nuværende ramme. I rapporten skal det navnlig vurderes, om der er behov for at ændre denne forordning for at begrænse dens anvendelsesområde til levering af visse typer af benchmarks eller til levering af benchmarks, der er udbredt i Unionen, og rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 49 senest den 15. juni 2023 med henblik på at forlænge den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 51, stk. 5, indtil senest den 31. december 2025, hvis den i nærværende artikels stk. 6 omhandlede rapport viser, at tilsynsbelagte enheders fortsatte anvendelse i Unionen af visse benchmarks fra tredjelande ellers ville blive væsentligt forringet eller ville udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

Artikel 13a i forordning (EU) nr. 648/2012 affattes således:

»Artikel 13a

Ændringer af tilbageværende kontrakter med henblik på gennemførelse af benchmarkreformer

1. Modparter kan fortsat anvende de risikostyringsprocedurer, jf. artikel 11, stk. 3, som de allerede har indført den 13. februar 2021 med hensyn til OTC-derivatkontrakter, der ikke er clearet af en CCP, og som er indgået eller nyordnet inden den dato, hvor forpligtelsen til at have risikostyringsprocedurer i henhold til artikel 11, stk. 3, får virkning, når disse aftaler efter den 13. februar 2021 efterfølgende ændres eller nyordnes alene med det formål at erstatte et reference-benchmark eller indføre en fallback-bestemmelse i forhold til et benchmark, som der henvises til i den pågældende kontrakt.
2. Kontrakter, der er indgået eller nyordnet inden den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning i henhold til artikel 4, og som efter den 13. februar 2021 efterfølgende ændres eller nyordnes alene med det formål at erstatte et reference-benchmark eller indføre en fallback-bestemmelse i forhold til et benchmark, som der henvises til i den pågældende kontrakt, bliver ikke af den grund omfattet af clearingforpligtelsen omhandlet i artikel 4.
3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse på OTC-derivatkontrakter, hvis ændring eller nyordning:
 - a) er nødvendig for at erstatte benchmarks i forbindelse med benchmarkreformer
 - b) ikke ændrer den økonomiske substans eller risikofaktor, som en sådan kontrakts henvisning til et benchmark udgør, og
 - c) ikke omfatter andre ændringer af noget retligt vilkår i den pågældende kontrakt, som ikke vedrører det benchmark, som der henvises til, og således potentielt ændrer kontrakten på en måde, der reelt kræver, at den betragtes som en ny kontrakt.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2021.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A. P. ZACARIAS

Formand
